

IX Konferencja Blżej Emocji

**Katedra Psychologii Emocji i
Motywacji Instytut Psychologii
Katolicki Uniwersytet Jana Pawła II**

KSIEGA ABSTRAKTÓW

15-16 maja 2024 r.

15 MAJA 2024

Otwarcie   IX Konferencji Blżej Emocji   9:00-9:15
Prorektor ds. Nauki i Kadr KUL S. Beata Zarzycka   Agata Błachnio, Kierownik Katedry Psychologii Emocji i Motywacji
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II (CTW-113)

WYKŁAD: <i>Positive emotions impact on stress, trauma and anxiety</i>   Margarida Maria Ferreira Diogo Dias Pocinho   University of Madeira   9:15-10:00   CTW-113
Prowadzenie: Małgorzata Torój

Sesja referatowa A

CTW-113

The context of emotion

10:00 - 11:30

(15.05.2024)

Prowadzenie: Ewelina Purc

Sesja A: 1	
Tytuł	<i>Normative or not? Emotional processes in identity-motivated collective action</i>
Autor/Autorzy	Wojciech Podsiadłowski (PAN, Warszawa), Paulina Górka (UW, Warszawa); Marta Marchlewska (PAN, Warszawa), Zuzanna Molenda (PAN, Warszawa)
Afiliacja	Instytut Psychologii Polskiej Akademii Nauk
Kontakt	wpodsiadlowski@psych.pan.pl
Abstrakt	In this research, we investigated the links between different forms of in-group identity and concern for others' emotions while acting collectively. Specifically, we explored the role of managing emotions of others in accounting for the relations between collective narcissism (vs. in-group identification) and non-normative (vs. normative) collective action. We assumed that non-prosocial managing emotions of others may explain the relationship between collective narcissism and non-normative collective action, while prosocial managing emotions of others may explain the link between in-group identification and normative collective action. Across representative sample of adult Poles in 2021 (Study 1; N1 = 495), convenience sample gathered during and shortly after an actual Polish manifestation in 2022 (Study 2; N2 = 360), and sample of Americans supporting or opposing Donald Trump's conviction in 2023 (Study 3; N3 = 395), we found that non-prosocial and prosocial managing emotions of others were significant mediators in explored relationships. These links held over and above other significant predictors of non-normative and normative collective action. To ensure the generalizability of our findings, we approached three various identities and two nationalities. Based on the literature and current research, we discuss the importance of building bridges between emotion regulation and collective action literature.

Sesja A: 2	
Tytuł	<i>Echoes of negativity: Unveiling the negative bias in the detection and recognition of emotional vocal expressions in borderline personality disorder</i>
Autor/Autorzy	Aleksandra Fortuńska (Uniwersytet SWPS, Warszawa)
Afiliacja	Uniwersytet SWPS, Warszawa
Kontakt	afortunska@swps.edu.pl
Abstrakt	Speech could be considered a superpower: it weaves thoughts and expresses emotions, acting as the heartbeat of human communication. Indeed, understanding the emotional layer of speech is crucial to navigating social relationships effectively and safely. However, emotions expressed vocally can be misinterpreted based on the tone or tension of the voice. Although miscommunication can happen to anyone, some people are prone to extreme and pervasive misinterpretation of social cues. In particular, people diagnosed with borderline personality disorder (BPD) tend to perceive neutral cues negatively or to report a more negative category of presented emotion, which is defined as a negative bias. Moreover, this phenomenon may also affect the perception of positive expressions. Thus, even a happy voice message may be considered a sign of rejection by emotionally vulnerable BPD individuals. However, there is still insufficient evidence for a negative bias in detecting and recognizing vocal expressions in BPD. An internet-mediated study was conducted in a US sample to investigate whether people with BPD perceive neutral and happy vocal expressions more negatively than non-distorter individuals. Participants (131 BPD and 74 HC) were asked to evaluate the valence of 30 vocal recordings and to recognize the emotions portrayed. They also completed measures of BPD symptoms and cognitive emotion regulation strategies. Results provided evidence for a negative bias towards happy vocal expressions. In particular, BPD subjects rated the valence of happy vocal recordings more negatively than healthy controls and were more likely to mistake them for negative expressions. In addition, exploratory analyses revealed the mediating role of positive reappraisal in BPD subjects' ratings of happy vocal expressions. In light of these data, the findings have theoretical and practical implications.

Sesja A: 3	
Tytuł	<i>Examining war, environmental and other anxieties: Insights from Ukraine</i>
Autor/Autorzy	Ołena Bodnar-Potopnyk (UW, Warszawa), Krzysztof Mączka (UAM, Poznań), Klaudia Rodziejczak (UAM, Poznań), Eszter Markó (UP, Pecz, Węgry), Maciej Milewicz (UAM, Poznań)
Afiliacja	Uniwersytet Warszawski
Kontakt	o.bodnar.potopnyk@gmail.com
Abstrakt	The current war being waged by the Russian Federation in Ukraine has a significant impact on all spheres of social life, including the mental conditions of the population. It also leaves a huge damage on Ukraine's natural environment. The research delves into the complex realm of anxieties, particularly focusing on how the anxiety of war, as well as environmental anxieties, stack up against other prevalent anxieties in Ukraine. The primary research question is: What position do environmental and other anxieties hold in Ukrainian society in relation to anxieties associated with such extreme conditions caused by war? During the presentation, the outcomes of our quantitative study on anxieties in Ukraine will be presented. Our project involved conducting representative Computer-Assisted Web Interviewing (CAWI) in PUH. The investigation encompassed representative sample. The data was collected in January and February 2024. The preliminary analysis of the gathered data indicates that in the situation of war, anxieties stemming from wartime actions prevail. These include anxieties related to missile attacks, anxieties about the physical survival of family members, as well as anxieties related to the deteriorating economic situation in the country. In open questions regarding the source of anxiety, respondents very rarely pointed to environmental anxieties, whereas in Likert scale questions, concern related to environmental issues was notably higher. Analyzing societal anxieties provides valuable insights into prevalent concerns within a community. Such research not only highlights pressing issues but also assists policymakers in identifying areas that require immediate attention. The selection of Ukraine for this analysis is significant because Ukrainian society is currently undergoing significant changes and pressures. Furthermore, Ukraine is located in Eastern Europe, as noted by Frank Furedi in "How Fear Works: Culture of Fear in the Twenty-First Century" (2019), and current research on environmental problems tends to heavily favor Western perspectives.

Sesja A: 4	
Tytuł	<i>How Poles experiencing environmental anxiety? Results of a study on environmental anxieties and coping strategies in Poland</i>
Autor/Autorzy	Klaudia Rodziejczak (UAM, Poznań), Krzysztof Mączka (UAM, Poznań), Ołena Bodnar-Potopnyk (UW, Warszawa), Eszter Markó (UP, Pecz, Węgry), Maciej Milewicz (UAM, Poznań)
Afiliacja	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
Kontakt	klaudia.rodziejczak@amu.edu.pl
Abstrakt	Current risks are socially generated and connected with technological progress and environmental damage. Important examples include climate change, weather anomalies, scarcity of potable drinking water, and significant decreases in agricultural yield – all related to the deteriorating quality of the natural environment and hence a global common good providing humans with valuable resources. These problems may be perceived as something uncontrollable and increase anxieties. The significance of particular anxieties may change over time, sometimes diminishing when compared to other problems. Besides geographic location, the socio-political context and prevailing discourse concerning the natural environment play crucial roles in shaping the presence and perception of environmental anxieties. Currently, Poland is experiencing a period of political changes, compounded by economic challenges, war as a result of Russian aggression against Ukraine, alongside ongoing debates surrounding women's rights and farmers' protests, which can significantly alter perspectives on environmental issues. The primary aim of this presentation is to identify what kind of environmental anxieties are present in perception of Poles and their significance in relation to other socially constructed anxieties. Additionally, we aim to explore the coping strategies employed by participants to manage environmental anxieties and how these strategies differ from those used to deal with other anxieties. We conducted a Computer-Assisted Web Interviewing survey on a representative sample between December 2023 – February 2024. The questionnaire included two open-ended questions and six anxiety categories rated on a Likert scale. The selection of anxiety categories was based on a qualitative content analysis of existing international surveys conducted between 2016 and 2023. Both quantitative and qualitative analyses were performed on collected data. These analyses are a part of the research project: “ANSWER - ANxieties and Social coping strategies Within the last 50 years in the context of Natural EnviRonment: A Comparative Case Study of PUH” (years 2022-2025).

11:30 – 12:30 PRZERWA OBIADOWA

Restauracja Kuluary Smaku

Sesja referatowa B

CTW-113

Emocje a zdrowie**12:30 – 14:00****(15.05.2024)****Prowadzenie:** Małgorzata Łysiak

Sesja B: 1	
Tytuł	<i>Wpływ aktywacji schematu ciała na zmianę stanu emocjonalnego w sytuacji zagrożenia Ja</i>
Autor/Autorzy	Marcin Witkowski (KUL, Lublin), Beata Mirucka (KUL, Lublin), Natalia Wójcicka (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	marcinwit123@gmail.com
Abstrakt	Celem badania była eksploracja wpływu reprezentacji schematu ciała na zmianę przeżyć emocjonalnych w sytuacji zagrożenia Ja. Główny problem badawczy sformułowano w postaci następującego pytania: czy w stanie zagrożenia Ja możliwym jest takie manipulowanie umysłową reprezentacją schematu ciała, które zmieni jakość doświadczenia emocjonalnego? W celu udzielenia odpowiedzi na pytanie badawcze, zaprojektowano i przeprowadzono badania o charakterze kwestionariuszowym i eksperymentalnym. Etap pierwszy polegał na wypełnieniu przez uczestników kompletu kwestionariuszy online: ankiety demograficznej, Baterii Testów do Badania Reprezentacji Ja Cieleśnego (BT-BRC) Kwestionariusza Tożsamości Cieleśnej (KTC) Miruckiej, Kwestionariusza Stanu i Cechy Lęku (STAI) Spielbergera oraz Skali Uczuć Pozytywnych i Negatywnych (PANAS-30). Etap drugi odbywał się w laboratorium i uwzględniał wykorzystanie specjalistycznego sprzętu do rzeczywistości wirtualnej (VR) – wyświetlaczy nagłownych i kontrolerów ruchu. Zbadano 120 osób w 3 warunkach eksperymentalnych. Uczestnicy, po wstępnym treningu VR, byli wprowadzani w stan zagrożenia Ja poprzez uczestnictwo w symulowanej sytuacji, polegającej na odczycie wiersza przed komisją składającą się z autorytetów ze świata sztuki i kultury. Przebieg kolejnego etapu w VR, decydujący o sposobie aktywacji schematu ciała, był zróżnicowany dla każdej z grup. Uczestnicy, zgodnie z odsłuchiwaną instrukcją, wykonywali proste zadania ruchowe, którym odpowiadało odbicie wirtualnego awatara w lustrze (tak, aby umożliwić obserwację poruszania się). Między poszczególnymi etapami badani wypełniali kwestionariusze dotyczące stanu emocjonalnego, a także Kwestionariusz Ucieleśnienia Wirtualnego (VEQ) w ostatnim etapie badania. Postawione hipotezy zostały częściowo potwierdzone. Wykazano istotne statystycznie różnice międzygrupowe w zakresie emocji przeżywanych na skutek aktywacji schematu ciała.

Sesja B: 2	
Tytuł	<i>Miłość XXI wieku - psychologiczny obraz partnerów w długotrwałych relacjach i ich satysfakcja ze związku</i>
Autor/Autorzy	Milena Monika Chmielik (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	dott.milenachmielik@gmail.com
Abstrakt	Miłość filmowa lub miłość w literaturze często gości w naszej głowie jako ideał czy prototyp satysfakcjonującej relacji. Historie te jednak łączy jedno - są jedynie skrawkiem rzeczywistości, nieuwzględniającej powtarzających się schematów naszej codzienności i zbioru naszych automatycznych zachowań, dookreślających prawdziwe znaczenie epilogu "żyli długo i szczęśliwie". Wraz z upływem czasu, dekad, nasze wyobrażenia czy oczekiwania wobec relacji zmieniają się razem ze zmieniającą się wokół nas rzeczywistością - media społecznościowe czy komunikatory popularne w XXI wieku są jednym z powodów, dla których pojęcie wystarczająco zadowalającej relacji zdaje się być redefiniowane. Ciągłe uaktualnianie psychologiczne odkrycia naukowe również pozwalają nam lepiej zrozumieć naturę człowieka, sposób jego działań i funkcjonowanie w interakcjach z innymi - to też sprawia, że jesteśmy w stanie podejść empirycznie do rozumienia czynników, które pokazują nam rzeczywisty obraz miłości w relacjach długotrwałych. 2 badania wykonane na polskiej grupie badanych skupiły się na skorelowaniu satysfakcji ze związku z determinantami psychologicznymi, takimi jak: phubbing partnerski, poczucie własnej wartości, osobowość, stres, style przywiązania, style rozwiązywania konfliktów, preferowane wartości. W trakcie wystąpienia przedstawione zostaną wyniki badań, które ujawniły silne korelacje między zmiennymi oraz moderatory pozwalające nam przewidywać, co czyni relacje Polaków w dzisiejszym świecie satysfakcjonującymi.

Sesja B: 3	
Tytuł	<i>Pogłębianie świadomości interoceptywnej a doświadczanie emocji - badanie podłużne</i>
Autor/Autorzy	Aleksandra Modzelewska (UW, Warszawa), Kamil Imbir (UW, Warszawa)
Afiliacja	Uniwersytet Warszawski
Kontakt	a.modzelewska4@uw.edu.pl
Abstrakt	Jedną z technik medytacyjnych stosowanych w mindfulness jest medytacja skanowania ciała, praktyka mająca na celu między innymi zwiększenie świadomości interoceptywnej (np. Kabat-Zinn, 2013). Co ważne, interwencje ukierunkowane bezpośrednio na zwiększenie świadomości interoceptywnej mogą również wpływać na odczuwanie emocji, ze względu na wielowymiarowy związek między interocepcją a emocjami. Eksplorację relacji pomiędzy obiema zmiennymi może wzbogacić zastosowanie dymensjonalnego podejścia do emocji. Badanie miało na celu sprawdzenie, w jaki sposób regularna praktyka skanowania ciała wpływa na świadomość interoceptywną mierzoną na poziomie deklaratywnym w porównaniu z regularną praktyką relaksacyjną. Postawiono również hipotezę, że taka praktyka może mieć wpływ na postrzeganie i doświadczanie emocji, w szczególności w wymiarach takich jak znak (walencja), pobudzenie i dominacja. W celu zbadania wpływu procedury skanowania ciała na świadomość interoceptywną przeprowadzono dwutygodniowy trening skanowania ciała. Grupa kontrolna przeszła standardowy trening relaksacyjny. Do oceny poziomu świadomości interoceptywnej wykorzystano Wielowymiarową Ocenę Świadomości Interoceptywnej (Mehling i in., 2012) w polskiej adaptacji A. Brytek-Matery oraz A. Koziół (Brytek-Matera oraz Koziół, 2015). Dodatkowo, uczestnicy oceniali intensywność doświadczanych emocji oraz dokonywali ocen odczuwanych emocji na różnych wymiarach. Badanie wykazało znaczące zwiększenie świadomości interoceptywnej dzięki procedurze skanowania ciała. Jednocześnie, wyraźne zmiany w świadomości interoceptywnej odnotowano również w grupie z relaksacją. Obie grupy wykazały po interwencjach istotne zmiany w deklarowanej intensywności doświadczanych emocji oraz w ocenie odczuwanych emocji na wymiarach znaku, pobudzenia oraz dominacji. Zarówno regularna medytacja skanowania ciała, jak i relaksacja, pozytywnie wpłynęły na świadomość interoceptywną, praktyki te skutkowały również zmniejszeniem nasilenia emocji negatywnych.

Sesja B: 4	
Tytuł	<i>Psychospołeczne determinanty gotowości przekazywania materiału biologicznego do biobanków</i>
Autor/Autorzy	Michał Wiechetek (KUL, Lublin), Jakub Pawlikowski (UM, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	wiechetek@kul.pl
Abstrakt	Biobank jest podmiotem prowadzącym badania naukowe, do którego osoby zdrowe, jak i pacjenci doświadczający różnych chorób mogą oddać materiał biologiczny celem wykorzystania go do prac badawczych (Kozera, 2008). Biobanki są instytucjami, których funkcjonowanie jest jednym z największych wyzwań najbliższych lat, zarówno w obszarze naukowym, jak i społecznym. Aktualnie są dosyć słabo rozpoznawalne społecznie, co utrudnia gromadzenie przez nie odpowiedniej ilości próbek, mogących realnie wpłynąć na rozwój medycyny i śledzenie zmian populacyjnych w obszarze zdrowia i choroby. Dodatkowo, pomimo tkwiącego w nich potencjału, istnieje niewiele badań wskazujących na czynniki, które mogą zachęcać lub zmniejszać chęć przekazywania próbek biologicznych dla celów naukowych. Gotowość przekazania materiału biologicznego do biobanku można analizować z punktu widzenia zmiennych socjodemograficznych (płeć, wiek, wykształcenie), ale również i czynników o charakterze psychologicznym (m.in. zaufanie, orientacja temporalna, sposób postrzegania tkanek). Prezentowane badania mają dwa cele o charakterze eksploracyjnym. Pierwszym z nich jest przedstawienie sposobu postrzegania biobanków i donacji tkanek. Drugi cel dotyczy sprawdzenia, jakie zmienne o charakterze psychologicznymi wiążą się z postawami wobec biobanków, a także intencją oraz gotowością przekazania do nich materiału biologicznego. Uzyskane wyniki wskazują, że specyficzne zmienne o charakterze psychologicznym mogą w istotny sposób modyfikować postawy wobec biobankowania, wzmacniać/osłabiać intencję oraz gotowość deponowania w nich własnego materiału biologicznego.

14:00 – 14:15 PRZERWA KAWOWA

Sesja Referatowa C**CTW-113****Emocje w perspektywie rozwoju całożyciowego****14:15 – 15.45****(15.05.2024)****Prowadzenie:** Tomasz Jankowski

Sesja C: 1	
Tytuł	<i>Poziom reaktywności sensorycznej dzieci w spektrum autyzmu jako predyktor nasilenia cech ich temperamentu</i>
Autor/Autorzy	Karolina Krzysztofik (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	karolina.krzysztofik@kul.pl
Abstrakt	Wśród aktualnych kierunków wyjaśniania genezy i przebiegu spektrum autyzmu na znaczeniu zyskują te dotyczące relacji między cechami temperamentu a nasileniem objawów spektrum autyzmu. Relacje te pozostają na tyle silne, że niektórzy badacze mówią o endofenotypie spektrum autyzmu, jako o zestawie pewnych genetycznie uwarunkowanych cech temperamentu charakterystycznych dla osób w spektrum autyzmu. Jednocześnie podkreślany jest udział reaktywności sensorycznej (nad- i podreaktywności) w wyjaśnianiu poziomu niektórych cech temperamentu u dzieci w spektrum autyzmu. Dostarczenie informacji dotyczących udziału pozostałych wymiarów reaktywności sensorycznej (poszukiwania sensorycznego i wzmocnionej percepcji) w wyjaśnianiu poziomu kolejnych cech temperamentu może dopełnić charakterystykę endofenotypu osób w spektrum autyzmu. Celem przeprowadzonych badań było wyjaśnienie czy poziom cech temperamentu (emocjonalności, aktywności, towarzyskości, nieśmiałości, negatywnego afektu, surgencji i kontroli) pozostaje uwarunkowany poziomem reaktywności sensorycznej w zakresie nad- i podreaktywności, a także poszukiwania sensorycznego i wzmocnionej percepcji u dzieci w spektrum autyzmu. Przebadano grupę 208 dzieci z diagnozą spektrum autyzmu w wieku między 3 a 7 lat z wykorzystaniem następujących narzędzi: Kwestionariusz Doświadczeń Sensorycznych 3.0 – Polska Wersja, Kwestionariusz Temperamentu EAS-C oraz Kwestionariusz CBQ-VSF. Uzyskane wyniki wskazują, że poziom analizowanych cech temperamentu badanych dzieci pozostaje uwarunkowany poziomem reaktywności sensorycznej w zakresie nad- i podreaktywności oraz poszukiwania sensorycznego a także wzmocnionej percepcji. Ujawnione uwarunkowanie poziomu cech temperamentu poprzez reaktywność sensoryczną u dzieci w spektrum autyzmu dopełnia charakterystykę temperamentu osób w spektrum autyzmu.

Sesja C: 2	
Tytuł	<i>Martwienie się a reakcje depresyjne u dzieci i młodzieży. Mediacyjna rola poczucia własnej skuteczności</i>
Autor/Autorzy	Elżbieta Talik (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	etalik@kul.pl
Abstrakt	Celem podjętych badań było ustalenie mediacyjnej roli poczucia własnej skuteczności w relacji między martwieniem się a depresją u dzieci i młodzieży. Przebadano 485 osób w wieku 8–19 lat ($M = 13.66$; $SD = 3.21$). Do oceny martwienia się wykorzystano kwestionariusz PSWQ-C, do pomiaru poczucia własnej skuteczności – Skalę KompOs, a objawy depresyjne oceniono za pomocą skali CDI-2. Uzyskane wyniki wskazują, że poczucie własnej skuteczności jest istotnym mediatorem w relacji między martwieniem się a depresją – istotnie obniża pozytywny związek między tymi zmiennymi. Konkluzja. Poczucie własnej skuteczności mediuje pozytywną zależność między martwieniem się a depresją, stanowiąc tym samym ważny czynnik ochronny w profilaktyce i terapii zaburzeń depresyjnych u dzieci i młodzieży.

Sesja C: 3	
Tytuł	<i>Poziom nienawiści u Polaków – wstępne doniesienie</i>
Autor/Autorzy	Barbara Gawda (UMCS, Lublin)
Afiliacja	Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Kontakt	bgawda@wp.pl
Abstrakt	Nienawiść to złożona emocja oznaczająca silną niechęć skierowaną ku jakiejś osobie lub grupie, często współwystępująca z pragnieniem, by znienawidzonemu przedmiotowi stało się coś złego. Według modelu Berkowitza nienawiść obejmuje niechęć, złość, odrazę, wstręt, pogardę, strach oraz chęć unicestwienia znienawidzonego obiektu. W koncepcji trójczynnikowej zaproponowanej przez Roberta Sternberga nienawiść tworzą trzy komponenty: negatywna namiętność, negacja intymności i zaangażowanie. Choć istnieją dane na temat przestępstw z nienawiści w odniesieniu do różnych krajów, brakuje danych na temat poziomu nienawiści w różnych krajach. Z tego powodu podjęto się określenia poziomu tej emocji w Polsce. Wykorzystano w tym celu wersję eksperymentalną Trójczynnikowej Skali Nienawiści R. Sternberga i K. Sternberg. Skala ta cechuje się wysoką rzetelnością. Badania przeprowadzono na próbie 754 osób, obywateli Polski. Średnia wieku wynosiła 28,4 lat. Dominowały osoby z wykształceniem wyższym i średnim, większość stanowiły kobiety (65%). Wyniki wskazują, że nienawiść wśród Polaków nie jest zbyt nasiloną; wyniki ogólnego poziomu nienawiści jak i jej komponentów plasują się nieco poniżej środka Trójczynnikowej Skali Nienawiści. Ponadto ustalono, że nienawiść nie wiąże się z żadną zmienną demograficzną tj. płcią, wiekiem czy wykształceniem. Uzyskane rezultaty są w pewnym stopniu spójne z danymi raportującymi niski poziom przemocy wobec grup etnicznych/mniejszościowych wśród Polaków, lub niski poziom przemocy płciowej oraz niezbyt nasiloną poziom negatywnych emocji wobec Żydów, Ukraińców i emigrantów w Polsce. Dyskusja wyników obejmuje też kwestie pomiaru samoopisowego nienawiści. Konkludując należy podkreślić, że ważne są dalsze pogłębione analizy nad nienawiścią wśród Polaków.

Sesja C: 4	
Tytuł	<i>Holistic Health and Fitness (H2F) - a model for optimizing personal effectiveness - a research example</i>
Autor/Autorzy	Piotr Mamcarz (KUL, Lublin), Margarida Pocinho (Universidade da Madeira, Portugal), Dora Pereira (Universidade da Madeira, Portugal), Nuno Rodrigues (Universidade da Madeira, Portugal)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	piotr.mamcarz@kul.pl
Abstrakt	

15. 45 – 16. 00 PRZERWA KAWOWA

Sesja referatowa D

CTW-113

Emocje a zachowania online

16. 00 – 17. 30

(15.05.2024)

Prowadzenie: Bohdan Rożnowski

Sesja D: 1	
Tytuł	<i>Poziom odczuwanego stresu, zaangażowanie graczy w gry elektroniczne oraz motywacja do grania jako predyktory trajektorii rozwoju zaburzenia korzystania z gier</i>
Autor/Autorzy	Andrzej Cudo (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	andrzej.cudo@kul.pl
Abstrakt	Korzystanie z gier elektronicznych jest jedną z częstych form spędzania czasu wolnego. W niektórych przypadkach nadmierowe korzystania z tego typu gier może prowadzić do rozwoju zaburzenia korzystania z gier (ang. Gaming Disorder). Dlatego ważnym jest poznanie czynników, które mogą przyczyniać się do rozwoju tego typu zaburzenia. Z jednej strony różne wymiary zaangażowania w grę mogą mieć istotny związek z rozwojem tego typu uzależnienia behawioralnego. Z drugiej zaś motywacja graczy oraz stres przeżywać w codziennym życiu również mogą być czynnikami przyczyniającymi się do zwiększenia prawdopodobieństwa wystąpienia symptomów zaburzenia korzystania z gier. Dlatego celem niniejszego badania jest wzajemna analiza roli odczuwanego stresu, zaangażowania graczy oraz motywacji do grania na trajektorię rozwoju zaburzenia korzystania z gier. Badanie podłużne obejmowało pięć fal przeprowadzonych w okresie od października 2022 roku do czerwca 2023 roku. W badaniu brali udział aktywni gracze w gry elektroniczne. 405 aktywnych graczy (224 kobiety; $M = 28.05$ lat; $SD = 4.51$) wzięło udział we wszystkich falach. W badaniu wykorzystano Skalę Zaburzenia Korzystania z Gier (ang. Gaming Disorder Test) do oceny nałogowego korzystania z gier elektronicznych, Kwestionariusz Motywacji do Grania (ang. Motives for Online Gaming Questionnaire) do opisu motywacji grania oraz Skalę Odczuwanego Stresu (ang. Perceived Stress Scale) do oceny stresu. Ponadto zaangażowanie graczy było oceniane za pomocą Kwestionariusza Immersji w Grze (ang. Game Immersion Questionnaire), Skali Przenoszenia Wrażeń z Gry (ang. Game Transfer Phenomena Scale) oraz Krótkiej Skali Przepływu (ang. Flow Short Scale). Wykazano, że wyższy poziom immersji, odczuwanego stresu, doświadczania przepływu (absorpcja) i przenoszenia wrażeń z gier był w grupie graczy przejawiających umiarkowane oraz wysokie ryzyko zaburzenia korzystania z gier w porównaniu z graczami o niskim ryzyku tego typu zaburzenia w czasie. Ponadto wykazano, że m.in. motywy społeczne, radzenia sobie oraz ucieczki również różnicowały graczy o różnych trajektoriach rozwoju zaburzenia korzystania z gier w czasie. Zarówno różne wymiary zaangażowania w grę jak również motywacje grania i odczuwany stres są istotnymi czynnikami związanymi z rozwojem zaburzenia korzystania z gier.

Sesja D: 2	
Tytuł	<i>Psychologiczne uwarunkowania zachowań świadków cyberprzemocy</i>
Autor/Autorzy	Aneta Przepiórka (KUL, Lublin), Agata Błachnio (KUL, Lublin), Beata Zarzycka (KUL, Lublin), Paweł Kot (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	aneta.przepiórka@kul.pl
Abstrakt	Wraz z rozwojem technologii cyfrowej coraz więcej badań dotyczy kwestii cyberprzemocy. Wyniki dotychczasowych badań koncentrują się na ofierze cyberprzemocy i agresorze, ale wciąż niewiele jest badań podejmujących kwestię zachowania cyberbystandera przemocy rówieśniczej w sieci. Głównym celem badania jest pokazanie roli zmiennych emocjonalnych, kulturowych i społecznych w wyborze strategii interwencji w sytuacji cyberagresji. W każdym kraju w badaniu wzięło udział 268 uczestników, 53% stanowiły kobiety. Badani byli w wieku $M=23,32$, $SD=2,85$. Wykorzystaliśmy Skalę Stylów Interwencji Obserwatora, Skala Konstruktywnej Ja, Kwestionariusz trudności w regulacji emocji oraz Skalę Wiary w Grę o sumę zerową. Badani zostali podzieleni na 3 grupy stasujące różne strategie interwencji w sytuacji cyberagresji: pasywną, umiarkowaną (rzadko interweniują), aktywną (często interweniują z przewagą stylu agresywnego). Osoby z grupy aktywnej mają problemy z regulacją emocji oraz wierzą w grę o sumie zerowej i cenią wartości grupowe. Osoby pasywne cenią wyjątkowość bardziej niż grupa umiarkowana. Badanie dostarczy wiedzy na temat barier, które ograniczają pomoc świadków cyberprzemocy. Zrozumienie tych barier pomoże opracować strategię zapobiegania przemocy w przyszłości.

Sesja D: 3	
Tytuł	<i>Praca jako ucieczka od trudnych emocji: Uzależnienie od pracy w 85 kulturach świata</i>
Autor/Autorzy	Paweł Atroszko (UG, Gdańsk), Edyta Charzyńska (UŚ, Katowice)
Afiliacja	Uniwersytet Gdański
Kontakt	pawel.atroszko@ug.edu.pl
Abstrakt	Modyfikacja nastroju jest rozpoznawana jako jeden z uniwersalnych komponentów uzależnień. W dobie sztucznej inteligencji i technostresu stającymi się coraz szybciej codziennością w świecie pracy pobudzenie fizjologiczne i przekierowanie uwagi związane z wykonywaniem czynności o charakterze pracy może być wykorzystywane jako sposób na ucieczkę przed trudnymi emocjami takimi jak lęk, niepokój, smutek czy przygnębienie. Przeprowadzono badanie w 85 kulturach świata na sześciu kontynentach. Udział w badaniu wzięło ponad 30,000 osób. Wstępne wyniki wykazały, że pięć pytań o kluczowe objawy uzależnienia wykazuje inwariancję pomiarową we wszystkich badanych kulturach. Są to pierwsze dane wskazujące, że uzależnienie od pracy jest uniwersalnym zjawiskiem na całym świecie przejawiającym się w bardzo podobny sposób niezależnie od kultury. Jednym z tych objawów jest modyfikacja nastroju, która dotyczy skłonności do używania pracy jako sposobu na ucieczkę przed trudnymi emocjami i dyskomfortem psychicznym. Jednocześnie wyniki badania wskazują, że uzależnienie od pracy jest stosunkowo silnie związane ze stresem zawodowym na całym świecie. Wyniki omówione zostaną z perspektywy znaczenia uzależnienia od pracy jako skutku nieefektywnego sposobu regulacji emocjonalnej prowadzącego do nadmiernego stresu i problemów osobistych.

Sesja D: 4	
Tytuł	<i>Technostres a zachowania kontrproduktywne w organizacji</i>
Autor/Autorzy	Paweł Kot (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	pawelkot@kul.pl
Abstrakt	Praca może stanowić miejsce doświadczania stresu. W ostatnich latach pracownicy narażeni na korzystne z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych zgłaszają obawy technostresu. Z kolei taka frustracja może prowadzić do różnych negatywnych i nieefektywnych zachowań w miejscu pracy. Celem badań była analiza powiązań między technostresem a zachowaniami kontrproduktywnymi (kradzieże, nadużycia wobec innych, wycofanie organizacyjne oraz sabotaż). Przebadano 676 pracowników (w tym 50,9% kobiet) w wieku od 20 do 63 lat ($M = 41,04$; $SD = 13,46$) korzystających na co dzień w swojej pracy z ITC. W badaniu zastosowano Kwestionariusz Zachowań Kontrproduktywnych oraz Skala Źródeł Technostresu i Czynniki Chroniących. Uzyskane wyniki potwierdziły dodatni związek Technostress creator z zachowaniami kontrproduktywnymi oraz negatywny związek Technostress inhibitors z zachowaniami kontrproduktywnymi. Uzyskane wyniki można wykorzystać w organizacjach w celu minimalizowania ryzyka wystąpienia zachowań kontrproduktywnych przez przeciwdziałanie występowaniu źródeł technostresu oraz wzmacnianie czynników chroniących.

17. 30 – 18. 15 WARSZTAT

Warsztat	
Tytuł	<i>Sztuczna inteligencja a oprogramowanie badawcze - wykorzystanie języka naturalnego w interakcji z aplikacją Pocket Lab App do prowadzenia badań terenowych z użyciem smartfona</i>
Prowadzący	Łukasz Kaczmarek (UAM, Poznań)
Afiliacja	Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu
Kontakt	lkacz1@gmail.com
Abstrakt	W trakcie prezentacji przedstawię opracowaną przeze mnie darmową aplikację Pocket Lab App, która pozwala na prowadzenie badań terenowych z wykorzystaniem smartfona. Wyjątkową cechą aplikacji jest to, że jest zdolna do wygenerowania poprawnego skryptu badania na podstawie instrukcji opisujących badanie w języku naturalnym. Dzięki temu podejściu tradycyjna, czasochłonna metoda przygotowywania badań polegająca na ręcznym pisaniu skryptu lub ustawianiu elementów w graficznym interfejsie użytkownika może zostać znacząco skrócona lub niemalże wyeliminowana. Może zostać również znacznie wzbogacona dzięki kreatywności współczesnych modeli językowych. W trakcie spotkania przedstawię aplikację w praktycznym działaniu wliczając w to wspólne przygotowanie nowego, prostego badania. Zapraszam również do dyskusji nad korzyściami i ograniczeniami takiego podejścia. Z oprogramowaniem można zapoznać się na stronie: https://labapp.ai

16 maja 2024

PANEL DYSKUSYJNY

„O emocjach w erze sztucznej inteligencji”

9 00 – 11 00

CTW-113

Prowadzący: Paweł Fortuna (KUL, Lublin)

Dyskutanci: Paweł Atroszko (UG, Gdańsk), Łukasz Kaczmarek (UAM, Poznań), Michał Kalisz (KUL, Lublin), Barbara Konat (UAM, Poznań), Bogdan Zawadzki (UW, Warszawa)

WYKŁAD:***Jeśli to nie Ty ... i tak Cię nie lubię! Efekt negatywności po zdementowaniu fałszywych informacji o innej osobie***

Wojciech Cwalina

UMCS, Lublin

11 15 – 12 00

sala CTW-113

Prowadzący: Waław Bąk

Dwustopniowy model formowania przekonań (Gilbert, 1991, 1993) zakłada, że gdy ludzie odbierają jakąkolwiek informację, jest ona jednocześnie rozumiana i automatycznie uznawana za prawdziwą (akceptowana). Nasza wiara w prawdziwość informacji jest elastycznym założeniem heurystycznym, opcją bazową. Natomiast, żeby uznać ją za nieprawdziwą, konieczne jest podjęcie wysiłku poznawczego i refleksji nad tą informacją. Skorygowanie sądu na jakiś temat czy wrażenia o jakiejś osobie wymaga więc zarówno zdolności (np. braku presji czasowej), jak i motywacji (np. osoba musi być na tyle dla nas ważna, aby warto było się jej uważniej przyjrzeć). Jednak nawet wówczas, gdy zaangażujemy się w korygowanie sądu, nie zawsze prowadzi do pełnej korekty. Przejawami takiej dwustopniowej analizy i integracji informacji są np. problemy ławników z nieuwzględnieniem wypowiedzi świadków, które sędzia uznał za proceduralnie niedopuszczalne, wiara w fake newsy, mimo dowodów świadczących o ich całkowitej fałszywości, czy debriefing w eksperymentach psychologicznych, który nie „wymazuje” w pełni doświadczeń badanych podczas uczestniczenia w nich. Zjawiskiem stosunkowo dobrze udokumentowanym wynikami badań psychologicznych jest efekt negatywności, którego wystąpienie potwierdza problem z pełną korektą negatywnych wrażeń o innych ludziach. Można to wyrazić stwierdzeniem: „Niezależnie co zrobi lub czego nie zrobi i tak go nie lubię!”. Jednak w badaniach nad percepcją społeczną stwierdzany jest także efekt pozytywności: „Lubię go zwłaszcza, że robi dobre rzeczy i nie podejmuje działań, które szkodzą innym!”. W przestrzeni medialnej, jak też podczas bezpośrednich interakcji międzyludzkich, zdarza się, że pierwotnie podane informacje o danej osobie (tak pozytywne, jak i negatywne) są następnie korygowane lub całkowicie dementowane. Nieuchronnie, nasuwa się pytanie: czy takie zdementowanie „oczyszcza” wrażenie o osobie? Przedstawione zostaną wyniki serii badań nad procesem korygowania wrażeń (lubienia) o innych ludziach, których celem jest odpowiedź na to pytanie. Odpowiedź, która się z nich wyłania sugeruje, że zdementowanie negatywnych informacji o osobie, prowadzi do niedostatecznej korekty, której efektem jest utrzymujący się efekt negatywności. Z kolei, zdementowanie pozytywnych informacji o osobie, prowadzi do nadkorekty, której efektem jest ... również efekt negatywności. Wyniki te pokazują, że niszczyć innych ludzi można nie tylko ujawniając ich nieuczynne czyny, lecz również dementując to, że zrobili coś godnego pochwały.

12 00 – 13 00 PRZERWA OBIADOWA Restauracja Kulary Smaku

Sesja posterów i e-posterów

Hall Collegium Jana Pawła II

13:00 – 13:45

(15.05.2024)

Sesja posterowa: 1	
Tytuł	<i>Wiem, co czujesz! Trafność przyjmowania perspektywy emocjonalnej jako wynik strategii, empatii, dystansu psychologicznego i grania w RPG</i>
Autor/Autorzy	Emilia Czerniawska (UW, Warszawa), Adrianna Wielgopolan (UW, Warszawa)
Afiliacja	Uniwersytet Warszawski
Kontakt	e.czerniawsk@student.uw.edu.pl
Abstrakt	Celem eksperymentu było zbadanie, czy trafność przyjmowania perspektywy emocjonalnej zależy od strategii przyjmowania perspektywy (Imagine Self vs. Imagine Other), poziomu empatii mierzonej za pomocą Skali Wrażliwości Empatycznej, dystansu psychologicznego oraz grania w RPG. Badani słuchali dwóch nagrań audio z wesołą oraz smutną historią, a następnie na skali PANAS-X oceniali, jak czuła się osoba mówiąca na nagraniu. Spodziewano się, że strategia wyobrażenia Innego będzie zwiększała trafność wnioskowania międzyludzkiego, a empatia, dystans psychologiczny oraz granie w RPG będą moderatorami tej zależności. Wyniki ujawniły istotną interakcję jedynie w przypadku empatii oraz grania w RPG dla smutnego nagrania ($F(1, 101) = 0,75$, $p = 0,04$, $\eta^2 = 0,08$). Osoby grające w RPG o niskiej empatii osiągały wyższą trafność, niż osoby z tej samej grupy o wysokiej empatii ($p = 0,007$), natomiast osoby o wysokiej empatii, które grają w RPG osiągały niższą trafność, niż osoby z tej samej grupy, które nie grają w RPG ($p = 0,008$). Wyniki te sugerują, że kluczowym aspektem przy trafności rozważania perspektywy jest to, kto perspektywę przyjmuje, a nie w jaki sposób.

Sesja posterowa: 2	
Tytuł	<i>Czy używanie luksusu przez młode kobiety daje im poczucie radości?</i>
Autor/Autorzy	Wiktor Razmus (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	wrazmus@gmail.com
Abstrakt	Wszechobecna „demokratyzacja” luksusu, charakteryzująca się większą dostępnością dóbr luksusowych dla konsumentów o średnich i niższych dochodach, staje się obiektem zainteresowań badaczy z różnych dyscyplin. Obok dobrze zbadanych uwarunkowań konsumpcji dóbr luksusowych od niedawna badacze zaczynają analizować psychologiczne skutki faktycznego używania dóbr luksusowych. Celem prezentowanych badań było zweryfikowanie, czy używanie luksusowego produktu przez młode kobiety wpływa na poczucie radości oraz podjęcie próby wyjaśnienia tego zjawiska. Pretest przeprowadzony na próbie 38 młodych kobiet pozwolił na zidentyfikowanie dwóch luksusowych marek torebek użytych we właściwych eksperymentach (Michael Kors i Emporio Armani). W pierwszym eksperymencie przeprowadzonym na próbie 120 kobiet ($M = 21,15$; $SD = 1,93$), pod pretekstem testowania nowego produktu, połowa osób badanych korzystała z torebki z widocznym logotypem luksusowej marki (Michael Kors), a druga połowa z torebki bez tego logotypu. Po teście osoby badane wypełniały skalę poczucia radości oraz skalę poczucia nieautentyczności. Wyniki wskazują, że używanie luksusowej torebki obniżało poczucie radości (d Cohena = 0,49). Analiza mediacji potwierdziła, że zjawisko to można wytłumaczyć wzrostem poczucia nieautentyczności. W drugim eksperymencie przeprowadzonym na próbie 97 kobiet ($M = 22,06$, $SD = 1,78$) zastosowano schemat badania podobny do eksperymentu pierwszego, ale z wykorzystaniem torebki Emporio Armani. Wyniki wskazują, że używanie luksusowej torebki nie wpływa na poczucie radości. Niniejsze badania pokazują, że wbrew dość powszechnym skojarzeniom luksusu z radością, wynikającym m.in. z przekazów reklamowych luksusowych marek, w przypadku młodych kobiet używanie luksusu nie przekłada się na wzrost poczucia radości (a wręcz skutkuje jego obniżeniem).

Sesja posterowa: 3	
Tytuł	<i>Kontekst sytuacyjny a ocena emocji w wiadomościach tekstowych</i>
Autor/Autorzy	Maria Wronka (UW, Warszawa), Emilia Sawicka (UW, Warszawa), Maciej Pastwa (UW, Warszawa)
Afiliacja	Uniwersytet Warszawski
Kontakt	ma.wronka@student.uw.edu.pl
Abstrakt	Komunikacja rozumiana jako czynna wymiana informacji między osobami, poza podstawową formą rozmowy w warunkach rzeczywistych, może także przybierać charakter zapośredniczony, w dzisiejszych czasach szczególnie przy użyciu urządzeń elektronicznych. Wiadomości tekstowe pozbawione są jednak elementów prozodycznych oraz mowy niewerbalnej, co może prowadzić do nieporozumień związanych z różnymi możliwościami interpretacji przez odbiorcę komunikatu nadawcy. Ważnym aspektem rozumienia emocji wyrażanych w tekście staje się znajomość kontekstu, w jakim dana treść występuje. W niniejszym eksperymencie postanowiono sprawdzić, w jaki sposób kontekst sytuacyjny wpływa na ocenę emocji w wiadomościach tekstowych. Założono, że kontekst sytuacyjny pozytywny lub negatywny będzie wpływał na ocenę wiadomości tekstowej jako odpowiednio bardziej pozytywnie lub negatywnie nacechowanej emocjonalnie w porównaniu z kontekstem neutralnym. Zadaniem uczestników badania było ocenianie poziomu natężenia wybranych emocji w wiadomościach tekstowych osadzonych w uprzednio opisanym kontekście sytuacyjnym. Wykazano, że kontekst istotnie wpływa na odbiór emocji w wiadomościach, jednak ta zależność nie jest jednakowa dla wszystkich emocji. Całkowicie potwierdziły się założenia o zróżnicowaniu grup pod względem złości i irytacji. Natężenia niepokoju i ignorancji były odmienne wyłącznie przy porównywaniu grup, w których badanym przedstawiano negatywny lub pozytywny kontekst. Dla radości, smutku i zdziwienia nie znaleziono różnic między grupami. Ponadto analizy wewnątrzgrupowe wykazały, że w każdym z trzech wariantów nad natężeniem niepokoju przeważało natężenie irytacji i ignorancji. Otrzymane wyniki sugerują, że komunikacja jest wyraźnie osadzona w kontekście sytuacyjnym. Można przypuszczać, że pełni on w komunikacji zapośredniczonej podobną rolę do treści odbieranych drogą niewerbalną w kontakcie na żywo. Prowadzi to do występowania różnic w interpretacji nacechowania emocjonalnego komunikatów tekstowych.

Sesja posterowa: 4	
Tytuł	<i>Exploring the Relationship Between Emotional Regulation and Indirect Self-Destructive Behavior: A Pilot Study</i>
Autor/Autorzy	Norbert Duda (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	norbert.duda.lo@gmail.com
Abstrakt	Indirect self-destructive behaviors represent a complex and intriguing facet of self-harm actions. This study aimed to investigate whether emotional regulation could serve as a predictor of such behaviors. A pilot group comprising 30 healthy individuals aged 18 to 53 ($M = 23$, $SD = 6.54$), with a majority being female (83%), participated in the study. The Difficulties in Emotional Regulation Scale (DERS), adapted into Polish by Dragan, and the Indirect Self-Destructive Scale (PAD-25), adapted by Pilarska and Suchańska, were employed for data collection. Analysis of the results revealed that only Impulses, particularly difficulties in impulse control, exhibited a positive relation with indirect self-destructiveness behavior. Conversely, dimensions such as Lack of acceptance, Goals, Awareness, Strategies, and Clarity did not significantly contribute to explaining the propensity for indirect self-harm. These findings underscore the association between impulsivity and indirect self-destructiveness, while suggesting a lack of correlation with other aspects of emotional regulation. In conclusion, while our hypotheses were supported by the data, further research in this domain is warranted to augment our understanding, aligning with the current state of knowledge. Moreover, it is imperative to acknowledge the limitations of this study, notably the small and predominantly female sample size, which underscores the necessity for broader and more representative studies in the future.

Sesja posterowa: 5	
Tytuł	<i>Daily dynamics of depressiveness in romantic relationships: A longitudinal investigation</i>
Autor/Autorzy	Emilia Mielniczuk (KUL, Lublin), Ewelina Purc (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	mielniczuk.e@gmail.com
Abstrakt	Research has extensively examined the role of depressiveness in overall well-being and relationship satisfaction. However, there is limited research on how depressiveness manifests in daily life, particularly within relationships. This study aimed to address this gap by examining the mechanisms linking depressiveness to daily functioning in romantic relationships. A longitudinal questionnaire-based study was conducted with 327 adults (27.83% men) in romantic relationships. At the beginning of the study participants completed a depression questionnaire. Subsequently, over the course of a month, they provided daily ratings of their positive and negative affect, their partner's mood, and their relationship satisfaction every three days in the evening. A total of 10 daily measurements were collected. Multilevel mediation analysis revealed that depression was not directly related to daily relationship satisfaction. Instead, it was indirectly related through positive affect and perceived partner's mood. Higher levels of depression were associated with lower levels of positive affect and perceived partner's mood, resulting in decreased daily relationship satisfaction. Surprisingly, daily negative affect did not serve as a mediator in this relationship. Future research could further explore additional factors contributing to this complex relationship and examine the effectiveness of interventions targeting daily emotional experiences in improving relationship outcomes for individuals experiencing depression.

Sesja posterowa: 6	
Tytuł	<i>Emotion regulation: An overview of measures</i>
Autor/Autorzy	Michał Kędra (KUL, Lublin), Natalia Łukawska (KUL, Lublin), Mariola Łaguna (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	michal.kedra@kul.pl
Abstrakt	Research on the psychological mechanisms of emotion regulation extends our understanding of human behavior and social functioning. Emotion regulation is the process by which a person consciously or unconsciously influences his or her emotions, including what emotions accompany him or her, when he or she feels them, and how he or she experiences and expresses them, to achieve desired emotional states or specific goals. The development of research on emotion regulation requires the selection of appropriate measurement methods, which is not always easy. The poster presents an overview and comparison of methods used to measure emotion regulation. Measures such as the Emotion Regulation of Others and Self Scale (EROS), The Difficulties in Emotion Regulation Scale (DERS), Process Model of Emotion Regulation Questionnaire (PMERQ), Interpersonal Emotion Regulation Questionnaire (IERQ), and Emotion Regulation Questionnaire (ERQ) were compared. The analyzed tools enable the measurement of various aspects of emotion regulation processes. Where available, Polish adaptations of the measures are also presented. The overview will allow critical analysis of the psychometric properties of measures and a comparison of their usefulness in research conducted in various contexts.

Sesja posterowa: 7	
Tytuł	<i>Style komunikowania się w kontekście emocji u osób uzdolnionych plastycznie</i>
Autor/Autorzy	Michał Kędra (KUL, Lublin) Mariola Łaguna (KUL, Lublin), Natalia Łukawska (KUL, Lublin), Weronika Adamczyk (KUL, Lublin), Izabela Bartos (KUL, Lublin), Gabriela Jarocka (KUL, Lublin), Marta Rola (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	michal.kedra@kul.pl
Abstrakt	Choć postuluje się, że emocje mają znaczenie dla podejmowania zachowań prospołecznych, to wiedza na temat znaczenia specyficznych emocji, zwłaszcza emocji negatywnych, w przewidywaniu tych zachowań jest ograniczona. Celem badania była analiza wpływu emocji wrogości, smutku, strachu i winy na zachowania prospołeczne ujmowane jako datki finansowe dla osób potrzebujących oraz pomoc eksperymentatorowi. Badanie zasadnicze zostało poprzedzone badaniem pilotażowym (N = 103) testującym manipulację eksperymentalną, które potwierdziło jej skuteczność. W badaniu eksperymentalnym (N = 203) emocje wywoływano za pomocą przywoływania wspomnień – pięć warunków eksperymentalnych: wrogość, smutek, strach, wina, grupa kontrolna (warunek neutralny). Pomiar zmiennej zależnej, czyli zachowań prospołecznych, obejmował dwa wskaźniki: kwota wrzucona do puszeki jako wsparcie potrzebujących oraz liczba pobranych ulotek zachęcających innych do udziału w badaniu (pomoc eksperymentatorowi). Wyniki wykazały brak wpływu emocji negatywnych na zachowania prospołeczne. Badanie wnosi wkład w aktualną dyskusję nad rolą emocji w inicjowaniu zachowań prospołecznych.

Sesja posterowa: 8	
Tytuł	<i>Ciekawość jako zasób psychospołeczny w walce z pustką egzystencjalną</i>
Autor/Autorzy	Adrian Korniluk (UMCS, Lublin), Barbara Gawda (UMCS, Lublin)
Afiliacja	Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie
Kontakt	adrian.korniluk@mail.umcs.pl
Abstrakt	Pojęcie pustki egzystencjalnej może jawić się jako swoisty rodzaj kryzysu, z którym jednostki mogą radzić sobie dzięki swoim mocnym stronom. W oparciu o literaturę przedmiotu, za istotne wyznaczniki radzenia sobie z pustką egzystencjalną, można uznać pozytywne zasoby emocjonalne i osobowościowe, a wśród nich ciekawość. Celem badania jest opisanie roli ciekawości u osób doświadczających pustki egzystencjalnej. Badanie przeprowadzono z wykorzystaniem narzędzi internetowych. Aby zweryfikować hipotezy dotyczące bezpośredniego i pośredniego związku między zachowaniami ciekawości a pustką egzystencjalną, przeprowadzono analizę regresji wielokrotnej i mediację. Zbadano próbę dorosłych uczestników z populacji ogólnej. Osoby badane wypełniły pięć kwestionariuszy, z których pierwszy koncentrował się na ciekawości (Inwentarz Ciekawości i Eksploracji II-PL). Dodatkowo wykorzystano Wielowymiarową Skalę Sensu Egzystencjalnego, Kwestionariusz Regulacji Emocji, Skalę Prosperowania oraz Skalę Depresji Lęku i Stresu. Wyniki wskazują, że ciekawość jest istotnym predyktorem próżni egzystencjalnej. Wyższa ciekawość wiąże się z niższą próżnią egzystencjalną. Ponadto inne zmienne, takie jak rozkwit, wydają się być przydatne w wyjaśnianiu badanego związku. Nasze wyniki dokumentują znaczenie ciekawości w radzeniu sobie z próżnią egzystencjalną.

Sesja posterowa 9	
Tytuł	<i>Kontekst sytuacyjny w zmienności stanów psychicznych. Badania pilotażowe</i>
Autor/Autorzy	Magdalena Szwed (UMCS, Lublin), Oleg Gorbaniuk (UMCS, Lublin, UR, Radom)
Afiliacja	Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie
Kontakt	magdalenaszwed62@gmail.com
Abstrakt	Celem niniejszych badań pilotażowych było sprawdzenie procedury manipulacji eksperymentalnej wywoływania stanów psychicznych. Badania stanowią wstęp do właściwego eksperymentu, którego celem będzie zweryfikowanie trafności teoretycznej jedenastoczynnikowej struktury stanów psychicznych (Gniew, Niepokój wewnętrzny, Depresyjność, Inspiracja, Popęd, Wstręt, Strach, Respekt, Kompromitacja, Fantazjowanie oraz Zaskoczenie), opracowanej na podstawie struktury leksykalnej. Proponowaną metodą jest analiza zmian nieprzypadkowych. Dokonano pomiaru nasilenia stanów psychicznych przed oraz po manipulacji eksperymentalnej. Opracowano grupę eksperymentalną, w której celem manipulacji było zaindukowanie stanu gniewu oraz grupę kontrolną, gdzie wykorzystano bodźce neutralne, pozbawione treści afektywnych. W manipulacji eksperymentalnej posługiwano się kombinacją dwóch metod indukowania stanów: czytanie zdań samoodnoszących się oraz metoda wspomnień autobiograficznych. Alternatywnie w grupie kontrolnej osoby badane czytały zdania sformułowane w taki sposób, żeby nie zawierały treści afektywnych i były w stronie biernej, natomiast w części dotyczącej wspomnień autobiograficznych badani byli proszeni o opisanie szczegółów sytuacji, kiedy widzieli obcą osobę. W badaniach wzięło udział 44 osób (50% kobiet i 50% mężczyzn), średni wiek osób badanych wynosił 24,82. Analizy statystyczne opierały się o metodę ogólnego modelu liniowego dla pomiarów powtarzanych. Porównywano wyniki uzyskiwane przez grupę eksperymentalną z grupą kontrolną. Przeanalizowano efekty interakcyjne dla wszystkich stanów psychicznych. Zgodnie z oczekiwaniami dla stanu gniewu uzyskiwano największą siłę efektu. Analiza wyników uzyskiwanych w badaniach pilotażowych pozwoli na ulepszenie badań eksperymentalnych oraz udoskonalenie procedury manipulacji eksperymentalnej.

Sesja posterowa 10	
Tytuł	<i>Jak nazwać to, co czuję? Taksonomia psycholeksykalna stanów poznawczych</i>
Autor/Autorzy	Maciej Talewski (KUL, Lublin), Oleg Gorbaniuk (UUMCS, Lublin, UR, Radom), Julia Gorbaniuk (KUL, Lublin), Klaudia Pianka (KUL, Lublin), Hubert Godziewski (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie
Kontakt	m.talewski@gmail.com
Abstrakt	Celem badań eksploracyjnych a zarazem podstawowych, gdy chodzi o ich znaczenie dla psychologii, było opracowanie taksonomii stanów poznawczych na podstawie polskiego leksykonu różnic indywidualnych. Na dzień dzisiejszy w psychologii takiej taksonomii nie opracowano. Na podstawie wcześniejszych analiz polskiego leksykonu różnic indywidualnych (Gorbaniuk i in., 2019) oraz leksykonu stanów psychicznych (Gorbaniuk i in., 2022) metodą sędziów wyodrębniono 168 słów opisujących stany poznawcze, które reprezentowały wszystkie części mowy. W kolejnym etapie używając tej listy deskryptorów 364 osoby opisało siebie, z kolei 319 opisało osobę ze swojego otoczenia (w sumie 683 osoby w wieku 17-35 lat, w tym 38% mężczyzn, 62% kobiet). Na podstawie eksploracyjnej analizy czynnikowej w podejściu nisko- i wysokowymiarowym wyodrębniono 4-, 8- i 14-czynnikowe rozwiązanie klasyfikujące stany poznawcze, w tym też stany opisujące stany emocjonalne i motywacyjne, które w literaturze są opisywane jako poznawcze. Wyniki badań pozwoliły na podważenie tezy, zgodnie z którą słowa, opisujące właściwości psychiczne człowieka, opisują jednocześnie w ujęciu nierestrykcyjnym (inkluzywnym) również cechy osobowości.

Sesja posterowa 11	
Tytuł	<i>Emotional reactions to personality traits from a self-report perspective</i>
Autor/Autorzy	Melanie Lam (KUL, Lublin), Oleg Gorbaniuk (UMCS, Lublin, UR, Radom)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	melanie.lam06@gmail.com
Abstrakt	The research aimed to determine if and which personality traits are related to the perceived emotional reactions of our environment to our personality. Social effects are among one of the least understood constructs in the world. To date, research has only been conducted in English, Lithuanian, and Croatian. Thus, to fulfill the stated aim, it was necessary to establish the psycholexical structure of social effects in Spanish. To this end, the lexicon of individual differences of the Spanish language was analyzed and social effect descriptors were identified. Using a list of these descriptors and the Spanish version of the IPIP-BFM-50 questionnaire, a sample of 189 Ecuadorian students (94 males and 95 females) aged between 17 and 29 years was studied. Exploratory factor analysis showed that a 17-component solution would be optimal, explaining 48.58% of the total variance. 12 of them maintain a significant but weak correlation with one or more of the five personality factors, reflecting that, social effects may be a consequence of personality, but do not represent the same construct as some representatives of the psycholexical approach believe. Furthermore, the low-dimensional approach found that the 5-factor structure of these effects also correlates with the Big Five personality factors, in particular, Troublemaking is negatively related to Conscientiousness, Oppressive Influence is negatively related to Agreeableness and Attractiveness maintains a weak relationship with Extraversion.

Sesja posterowa 12	
Tytuł 12	<i>Czy zazdrość wśród Polaków i Turków wynika z kultury czy ma korzenie w stylach przywiązania?</i>
Autor/Autorzy	Weronika Dudzińska (KUL, Lublin), Julia Gorbaniuk (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	julia.gorbaniuk@kul.pl
Abstrakt	Doświadczenie zazdrości o partnera w związku intymnym ma znaczenie nie tylko jako wyznacznik pewnego poziomu dojrzałości osoby do trwania w bliskich związkach, ale również jest istotnym wyznacznikiem zachowań kulturowych. Zrealizowane badania miały na celu określenie różnic pomiędzy Polakami i Turkami w zakresie doświadczanych typów zazdrości oraz występujących stylów przywiązania w relacjach partnerskich. Zbadano 196 respondentów, w tym 97 osób narodowości polskiej oraz 99 osób narodowości tureckiej za pomocą kwestionariusza Multidimensional Jealousy Scale S. M. Pfeiffera, P.T.P. Wonga oraz Kwestionariusz Stylów Przywiązania M. Plopy. Analiza statystyczna wyników badań wykazała różnice w zakresie nasilenia stylu unikowego pomiędzy Polakami a Turkami oraz udowodniono, że style pozabezpieczne wysoko korelują z zazdrością. Wyniki badań dowiodły statystycznie istotne korelacje stylu unikającego z zazdrością emocjonalną i behawioralną. Wykazano również, że w bezpiecznym stylu przywiązania zazdrość emocjonalna zmniejsza się, co potwierdza założenie bezpiecznej relacji z opiekunem. Natomiast nie stwierdzono różnic w odczuwaniu zazdrości emocjonalnej, behawioralnej i poznawczej między Polakami a Turkami.

Sesja posterowa 13	
Tytuł	<i>The mediating role of AI anxiety between anthropocentric beliefs and negative attitudes towards humanoid robots</i>
Autor/Autorzy	Małgorzata Łysiak (KUL, Lublin), Paweł Fortuna (KUL, Lublin)
Afilacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	malgorzata.lysiak@kul.pl
Abstrakt	According to the 2019 Global Human Capital Trends Report 50% of the Polish population believe that automation will eliminate a significant number of jobs. Lemay and co-researchers (2020) found that technology readiness contributors were significantly and positively related to the fear that AI technique/product may get out of control or may lead to robot autonomy. In this study we decided to check the mediating role of AI anxiety between anthropocentric beliefs and negative attitudes towards humanoid robots and interaction with them. 364 Polish speaking participants (54.2% of female; $M_{Age} = 35.92$, $SD_{Age} = 17.04$;) completed three methods: Anthropocentric Beliefs Scale (ABS-4), The Negative Attitude Toward Robots Scale (NARS) and the Artificial Intelligence Anxiety Scale (AIAS). The analyses show that two AI anxiety subscales: AI expansiveness, and AI Configuration, are mediators of the effect of anthropocentrism on negative attitudes toward humanoid robots. At the same time, the fear of Learning is not a mediator of the effect of anthropocentrism on general aversion toward robots, and Learning is not a mediator of this relationship. We also found the dimensions illustrating fear of AI, as AI expansiveness and AI Configuration, are mediators of the influence of anthropocentrism on negative attitudes toward interaction with humanoid robots, while Learning is not a mediator of this relationship. In conclusion, the mediating effect of AI anxiety was confirmed and is played by an array of concerns about the loss of human subjective status in the face of the development of AI. Although the relationship between anthropocentric beliefs and the aforementioned aspects of AI anxiety is significant but not strong. It indicates that this variable should not be ignored in the debate on the integration between humans and humanoid robots in positive hybrid systems.

Sesja posterowa 14	
Tytuł	<i>Zarządzanie emocjami – Co mówi praktyka?</i>
Autor/Autorzy	Małgorzata Torój (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	malgorzata.toroj@gmail.com
Abstrakt	Poster ukazuje zarys obszarów, w których zarządzanie emocjami wydaje się kluczowym wymiarem pracy psychologów zarówno w biznesie jak i w praktyce wsparcia psychologicznego. Przedstawione zostaną wnioski wynikające z praktyki własnej autorki w kontakcie z klientami biznesowymi i indywidualnymi. Wprowadzeniem do przedstawienia obszarów wykorzystywania zarządzania emocjami w praktyce psychologicznej będzie krótki przegląd literatury dotyczącej znaczenia inteligencji emocjonalnej w biznesie, jej roli w rozwoju kompetencji przywódczych, jak i współpracy zespołowej oraz interwencyjny charakter wsparcia biznesu w obszarze skutecznego radzenia sobie z emocjami poszczególnych pracowników, jak i całych zespołów. Zostaną również zarysowane zagadnienia dotyczące specyficznego wykorzystywania emocji w praktyce psychoterapeutycznej i wsparciu psychologicznym. W kolejnym kroku, w ramach przedstawienia wniosków z własnych doświadczeń współpracy z klientami zostaną wskazane obszary potrzeb biznesowych zgłaszanych przez przełożonych w celu udzielenia wsparcia poszczególnym pracownikom, jak i całym zespołom. Omówione zostaną obszary wykorzystania zarządzania emocjami w procesach coachingowych i mentoringowych oraz specyficznej tematyki szkoleń i webinarów. Z drugiej strony wskazana zostanie potrzeba wzrostu samoświadomości klientów indywidualnych w zakresie własnej regulacji emocjonalnej, technik wspierających tę regulację oraz kierunków udzielania wsparcia psychologicznego w tym zakresie. Omawiane obszary zostaną poruszone w kontekście cytowanej literatury. Przedstawione zostaną również sugestie, co do aplikacyjnego wymiaru stosowania wiedzy z zakresu zarządzania emocjami oraz propozycje kierunków dalszych badań w tym zakresie.

Sesja posterowa 15	
Tytuł	<i>Human flourishing of social life leaders Comparative analyses of Poland and Zambia</i>
Autor/Autorzy	Natalia Mrowca (KUL, Lublin), Mariusz Wołoncej (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	mariusz.wolonciej@gmail.com
Abstrakt	The topic of leadership represents a growing interest among researchers. Consideration of the figure of the leader has contributed to a new humanistic narrative based on philosophical analyses. One possible interpretation of the person of the leader, their behaviour and motives for action is to look at them from the perspective of the theory of human flourishing, which has its roots in Aristotle's eudaimonic conception. In this perspective, a social leader is understood as a person who uses his or her skills, talents, interests and free time to help others, usually without expecting financial gratification. We used the semi-structured in-depth interview, a multidisciplinary comparison of the same groups but working in two culturally different areas, Poland and Zambia. The interview includes questions about values, motives for action, understanding concepts such as vocation and measuring happiness, as well as a description of one's local community. The areas of questions are based on the pathways proposed by Van der Weele, characterized by universality, but at the same time closely linked to areas of flourishing. The main pathways include family, work, education and religious community. Research has shown that factors influencing the human development of a social leader depend on the cultural context and gender. In Zambia, men mainly focus on identifying and solving social problems, while women emphasize helping other women and the ability to learn from others and find new ways to solve problems. In Poland, leaders often mention specific life moments that set them on a leadership path, and both men and women emphasize social responsibility, although they note difficulties in balancing work and personal life.

Sesja posterowa 16	
Tytuł	<i>Wpływ informacji o artystycznym bądź komercyjnym charakterze fotografii na emocje i sądy estetyczne</i>
Autor/Autorzy	Klaudia Drej (KUL, Lublin), Magdalena Szubielska (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	klaudiadrej5@gmail.com
Abstrakt	W literaturze z obszaru empirycznej estetyki toczy się dyskusja czy świadomość tego, że mamy kontakt z dziełem sztuki, zmienia nasze doświadczenia estetyczne. Niniejsze badanie wpisuje się w te rozważania, dzięki wykorzystaniu jako materiału badawczego fotografii Guya Bourdina, które oryginalnie miały zarówno znamiona realizacji reklamowych, jak i artystycznych. Badanie przeprowadzono w celu przetestowania różnic pomiędzy dokonywaniem sądów na temat oglądanych zdjęć i wywołanymi ich oglądaniem emocjami estetycznymi pod wpływem informacji kontekstowej dotyczącej fotografii, tj. o jej charakterze reklamowym bądź artystycznym. Emocje estetyczne to emocje, które odczuwamy w odpowiedzi na obiekty, zdarzenia lub doświadczenia estetyczne, np. w czasie oglądania obrazu. Odgrywają one ważną rolę w naszym życiu, wzbogacając nasze doświadczenia i kształtując nasze wartości. Sądy estetyczne natomiast są skutkiem przetwarzania estetycznego przez widza. W badaniu wzięło udział 61 osób. Badanie polegało na oglądaniu zdjęć, a następnie dokonaniu subiektywnej odpowiedzi na pytania dotyczące emocji (mierzonych na wymiarach fascynacji, zachwytu, zaciekawienia, poruszenia, niechęci, niepokoju, dreszczy estetycznych) i sądów estetycznych (mierzonych na wymiarach poczucia rozumienia i oceny piękna). Osoby badane podzielono na dwie grupy – reklamową oraz artystyczną. Uzyskano wyniki świadczące o tym, że emocje pozytywne (fascynacja, zachwyt) odczuwane przez osoby badane są istotnie wyższe dla oglądających zdjęcia artystyczne niż reklamowe. Emocje poznawcze (zaciekawienie i poruszenie) okazały się także mieć wyższe nasilenie w grupie oglądającej zdjęcia artystyczne. Co do odczuwania emocji negatywnych i odczuwania estetycznych dreszczy, nie wykazano istotnych różnic między grupami. Ponadto, zgodnie z hipotezą dotyczącą sądów estetycznych - wyższe wyniki w poczuciu rozumienia fotografii osiągnęły fotografie artystyczne niż reklamowe. W ocenie piękna nie wystąpiły znaczące różnice. Okazuje się, że charakter artystyczny bodźców estetycznych, nasila pozytywne doświadczenia emocjonalne, a także wiąże się z wyższym poczuciem rozumienia. Może to wynikać z tendencyjnego odbioru bodźców, którym nadano etykietę artystycznych. Alternatywnym wyjaśnieniem uzyskanych wyników może być zjawisko reaktancji, tj. zjawisko oporu psychicznego oraz niechęć ludzi do komunikatów reklamowych.

Sesja posterowa 17	
Tytuł	<i>Obraz ciała u osób otyłych</i>
Autor/Autorzy	Ewa Dorożalska (UAM, Poznań)
Afiliacja	Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu
Kontakt	e.dorozalska@gmail.com
Abstrakt	Poster przedstawia opracowanie wyników i wniosków z badań, na temat postrzegania swojego ciała przez osoby z otyłością. Zawiera wprowadzenie, tłumaczące definicję otyłości i wykresy kołowe ilustrujące procent Polaków i Polek w zależności od masy ciała. Przedstawiono presję społeczną, jaka ciąży na osobach otyłych, w postaci krzywdzących stereotypów, współczesnych standardów piękna lub problemów z zatrudnieniem. Wyniki badań wskazują, że osoby otyłe mają zakrzywione postrzeganie ciała, ponieważ przeszacowują jego rozmiary, a negatywny obraz ciała może obniżać samoocenę. Poster zawiera informacje dotyczące aspektu emocjonalnego otyłości. Badania pokazują, że utrata wagi poprawia dobrostan jednostki, jednak nie stwierdzono istotnych różnic w poziomie depresji i lęku między osobami otyłymi a nieotyłymi. Stosowanie diet przynosi podobne rezultaty u osób o prawidłowej masie ciała co u osób otyłych. Mogą one prowadzić do obsesji myślowej na temat jedzenia i przykrych stanów psychicznych. Zmniejszenie masy ciała osoby otyłej może łączyć się z rozczarowaniem, spowodowanym brakiem poprawy życia osobistego lub zawodowego.

Sesja posterowa 18	
Tytuł	<i>FOMO and its emotional correlates in different study contexts</i>
Autor/Autorzy	Anna Żurawska (UW, Warszawa), Anna Szuster (UW, Warszawa)
Afiliacja	Uniwersytet Warszawski
Kontakt	a.zurawska9@student.uw.edu.pl; hanka@psych.uw.edu.pl
Abstrakt	Przedmiotem zainteresowania jest zjawisko FOMO – specyficzny rodzaj lęku, który związany jest antycypacją utraty bądź nie bycia w kontakcie cywilizacyjny. Pierwotnie uważano, że jego źródłem jest realna przestrzeń społeczna, wraz z powszechnością mediów społecznościowych FOMO zyskało cyfrowe oblicze. Niewiele wiemy o naturze tego lęku. W badaniach interesowałyśmy się związkami FOMO z intensywnością emocji: zróżnicowanych ze względu na znak i genezę (pierwotny vs wtórny charakter). O ile intuicyjny wydaje się związek FOMO z emocjami negatywnymi, nie wiadomo czy ma pierwotny czy wtórny charakter? Niewiele także wiadomo jak warunki: pandemii (izolacji i ograniczenia bezpośrednich kontaktów) oraz kontekst w jaki realizowane były pomiary (<i>on vs off-line</i>) wpływały na FOMO. Z jednej strony powszechność izolacji mogła redukować obawy utraty kontaktów z drugiej, „skazanie” na kontakty w przestrzeni cyfrowej mogły je nasilać. Z kolei wpływ narzędzi cyfrowych na wiele obszarów ludzkiego funkcjonowania (poznawczego, zdrowia psychicznego, uczenia się) jest faktem (Desmurget, 2019, Carr, 2011; Smal Vogen) to niewiele wiemy o ich wpływie na FOMO. Tak więc kolejna kwestia dotyczyła wpływu warunków pandemii oraz kontekstu badania <i>on- vs off-line</i> na nasilenie FOMO. Przeprowadzono badanie w mieszanym modelu: eksperymentalnym i korelacyjnym. Zmienna niezależna (1) 4 fale pandemii, (2) warunki badania (<i>on vs off-line</i>) pozostałe zmienne: nasilenie FOMO (skala Przebylskiego) nasilenie emocji zróżnicowanych ze względu na znak i pierwotność i wtórność (skala Leysena. 2000). Badaniami objęto ok 400 osób. Wyniki analiz nie wykazały istotnych zależności pomiędzy okresem badania a nasileniem FOMO, jednocześnie wykazano, że warunki offline zwiększają FOMO w porównaniu z <i>on-line</i> (po pandemii). Potwierdzono wtórny charakter afektu FOMO: im wyższa intensywność FOMO, tym większa intensywność emocji wtórnych oraz jego związek z negatywnymi emocjami: im większe natężenie lęku przed pominięciem, tym większe natężenie negatywnych emocji.

Sesja posterowa 18	
Tytuł	<i>Granie w gry online a ekspresja gniewu</i>
Autor/Autorzy	Arkadiusz Dudziak (KUL, Lublin)
Afiliacja	Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	aarek195@wp.pl
Abstrakt	Celem badań jest analiza relacji między problematycznym używaniem Internetu (PUI) a ekspresją gniewu. Badania były prowadzone w grupach uczniów szkół średnich (N = 236) i studentach (N = 85). Grupa badana wynosiła razem 321 osób w wieku od 15 do 26 lat. Do analizy korelacji między zmiennymi – ekspresja gniewu i problematyczne używanie Internetu użyto kwestionariuszy: Skale Ekspresji Gniewu (SEG) oraz Test Problematycznego Używania Internetu (TPUI22). Analiza wyników badań wskazuje na to, że doświadczenia nabywane w świecie wirtualnym mogą wpływać na nasilenie ekspresji gniewu zewnętrznego, kierowanego na innych ludzi, a także agresji w świecie wirtualnym i realnym. Jednakże korelacje między tymi wymiarami są słabe bądź przeciętne, więc powodów agresji nie należy dopatrywać się jedynie w problematycznym używaniu Internetu. Wysokie nasilenie PUI może sprzyjać rozwojowi agresywności, ale nie jest jej jedyną przyczyną, której można doszukiwać się w środowisku akceptującym agresję i przemoc (którym również jest świat wirtualny) lub w cechach osobowości i wrodzonych predyspozycjach do dużej reaktywności emocjonalnej.

SESJA referatowa E

CTW-113

Emocje a nowe media

13 45 – 15 15

Prowadzenie: Elżbieta Talik

Sesja E: 1	
Tytuł	<i>Emocje i reaktywność sercowo-naczyniowa w streamingu gier wideo</i>
Autor/Autorzy	Łukasz Kaczmarek (UAM, Poznań), Patrycja Chwiłkowska (UAM, Poznań), Michał Kosakowski (UAM, Poznań), Szymon Jęsko-Białek (UAM, Poznań), Paulina Olejnik-Gawrońska (UAM, Poznań), Maja Wańkowicz (UAM, Poznań), Przemysław Guzik (UM, Poznań)
Afiliacja	Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu
Kontakt	lkacz1@gmail.com
Abstrakt	Gry komputerowe dostarczają intensywnej emocji pozytywnych i negatywnych. Wielu graczy próbuje dodatkowo intensyfikować swoje doświadczenia emocjonalne poprzez streaming gier - transmitowanie rozgrywki dla widzów. Pomimo popularności streamingu, brakuje badań pokazujących, jak streaming wpływa na emocje, procesy poznawcze i fizjologiczne w trakcie gry. Opierając się na społeczno-afektywnym modelu aktywności gamingowej, przetestowaliśmy hipotezę, że podczas streamingu gier wideo (w porównaniu do grania nie-streamingowego) gracze doświadczają wzrostu pozytywnych emocji, choć mogą również reagować większą reakcją stresową związaną z ekspozycją społeczną. Uczestnicy (N = 115, 40% kobiet) grali w grę "Among Us" w dwóch 30-minutowych sesjach (granie bez lub ze streamingiem). Po każdej sesji wypełniali skale mierzące emocje. Rejestracji podlegały reakcje sercowo-naczyniowe. Wyniki pokazały, że streaming prowadzi do wzrostu pozytywnych emocji z najwyższymi efektami dla szczęścia, rozbawienia, ekscytacji, ekstazy, podziwu i ciekawości, wszystkie $p < 0,05$, d Cohena 0,44 – 0,54. Podczas streamowania gracze doświadczali również niższego poziomu emocji negatywnych, takich jak złość, ale wyższego poziomu lęku i wstydu, $p < 0,05$, $d = 0,31 - 0,33$. Wzrost negatywnych emocji samoświadomościowych mógł wynikać ze znacznie zwiększonego postrzegania bycia obserwowanym i ocenianym podczas streamowania, $p < 0,05$, $d = 0,89 - 1,11$. Podczas streamingu gracze reagowali dużym wzrostem aktywności sercowo-naczyniowej, w szczególności bardzo wysokim poziomem ciśnienia skurczowego krwi, $p < 0,05$, $\eta = 0,12 - 0,29$. Wyniki badań są pierwszymi dowodami na to, że streaming gier wideo jest skutecznym sposobem intensyfikacji emocji w trakcie gry (szczególnie pozytywnych), choć wiąże się również ze znaczącymi kosztami w postaci negatywnych emocji i obciążenia fizjologicznego.

Sesja E:2	
Tytuł	<i>Wpływ społeczno-afektywny w gamingu - emocje wśród graczy Pokémon Go grających w pojedynkę lub z osobą znajomą</i>
Autor/Autorzy	Łukasz Kaczmarek (UAM, Poznań), Patrycja Chwiłkowska (UAM, Poznań), Michał Kosakowski (UAM, Poznań), Weronika Dziwura (UAM, Poznań), Paulina Olejnik-Gawrońska (UAM, Poznań), Maja Wańkiewicz (UAM, Poznań), Przemysław Guzik (UM, Poznań)
Afiliacja	Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu
Kontakt	lkacz1@gmail.com
Abstrakt	Gry komputerowe stają się z roku na rok zjawiskiem coraz bardziej społecznym. Badania psychologiczne do tej pory koncentrowały się głównie na negatywnych aspektach społecznych gier (np. przemoc) oraz emocjach negatywnych (np. złość). Przedmiotem tego projektu są słabiej poznane gamingowe zjawiska społeczne nacechowanych pozytywnie. Zgodnie ze społeczno-afektywnym modelem aktywności gamingowej, oczekiwano, że intensyfikacja kontekstu społecznego będzie prowadziła do wzrostu motywacji społecznej oraz wzrostu emocji pozytywnych w trakcie gry. Wybrano geolokalizacyjną grę terenową Pokémon Go, która bywa często realizowana w trybie jednoosobowym lecz również często bywa realizowana w parach. W badaniu uczestniczyło 40 osób (20 par). Każdy z uczestników brał udział w dwóch półgodzinnych sesjach: graniu w pojedynkę oraz graniu wraz z osobą znajomą. Co 10 minut gracze określali poziom odczuwanych emocji w sposób dymensjonalny na skalach szacunkowych (pozytywne emocje, negatywne emocje, pobudzenie) oraz ujmowanych kategoryalnie na koniec sesji. Wyniki badań pokazały, że w trybie „z przyjacielem” uczestnicy byli bardziej zorientowani na motywacje społeczne gry, przeżywali większe pobudzenie, znacznie więcej emocji pozytywnych (szczególnie rozbawienia) i mniej emocji negatywnych, wszystkie wartości $p < 0.05$. Badania pokazują, że poszerzanie kontekstu społecznego może być skuteczną metodą wzmocnienia emocji pozytywnych przeżywanych w trakcie aktywności gamingowej. Potwierdzają również bardziej ogólną prawidłowość, że obecność bliskich osób w trakcie aktywności zadaniowej wzbogaca aktywność zapewniając większe nasilenie pozytywnych emocji oraz redukcję emocji negatywnych.

Sesja: 3	
Tytuł	<i>Wpływ tendencji behawioralnych wywoływanych przez emocje na podejmowane ryzyko przy decyzjach finansowych</i>
Autor/Autorzy	Monika Rzeżutka (UW, Warszawa), Maciej Pastwa (UW, Warszawa), Kamil Imbir (UW, Warszawa)
Afiliacja	Uniwersytet Warszawski
Kontakt	m.rzezutka@student.uw.edu.pl
Abstrakt	W dzisiejszych czasach ludzie często podejmują decyzje w środowiskach cyfrowych. Choć mogą wydawać się one błahe, duża część decyzji podejmowanych za pośrednictwem komputera czy smartfonu uwzględnia realne finanse, zarówno w przypadku zakupów, jak i gier i aplikacji, które skłaniają do płatności, często na zasadach loteryjnych, ukrywając mechanizmy gry hazardowej (Zendle et al., 2020). Środowiska cyfrowe, bogate graficznie, pełne obrazów i napisów, wywołują u użytkowników afekt, który może skłaniać do większych wydatków i podejmowania bardziej ryzykownych i/lub szybszych decyzji. W serii dwóch eksperymentów sprawdzaliśmy jak tendencje behawioralne wywołwane przez bodźce nacechowane emocjonalnie wpływają na podejmowanie decyzji w grze losowej. użytymi bodźcami były obrazy przypisane do emocji dyskretnej (CAP-D; Moyal i in., 2018): radości i złości (tendencja dążenia), smutku i strachu (tendencja unikania), zestawu obrazów neutralnych z bazy GAPED (Dan-Glauser i in., 2011) użyto jako obrazów kontrolnych. Obrazy wyświetlane były przez cały czas podejmowania decyzji (Eksperyment 1) lub jako bodziec poprzedzający podjęcie decyzji (Eksperyment 2). W obu eksperymentach czas reakcji zależał od interakcji tendencji behawioralnych i diad emocji niezwiązanych z tendencjami i był istotnie dłuższy dla tendencji dążenia i diady złości i strachu. Również dla wysokości podejmowanego ryzyka interakcja tendencji behawioralnych i diad emocji niezwiązanych z tendencjami okazała się istotna statystycznie (różnica dla tendencji dążenia), ale tylko dla bodźców wyświetlanych na ekranie podczas podejmowania decyzji (Eksperyment 1). Nie bez znaczenia zarówno dla wysokości podejmowanego ryzyka jak i czasu reakcji była również poprzednia wygrana lub przegrana. Obstawiane stawki były istotnie wyższe a czas reakcji krótszy, jeśli w poprzedniej grze nastąpiła przegrana niż w przypadku wygranej, co można interpretować jako próbę odrobienia strat.

Sesja E: 4	
Tytuł	<i>Czy postrzegane stany emocjonalne własne i innych osób mają taką samą strukturę? Wyniki badań psycholeksykalnych</i>
Autor/Autorzy	Oleg Gorbaniuk (UMCS, Lublin, UR, Radom), Julia Gorbaniuk (KUL, Lublin), Hubert Godziewski (KUL, Lublin), Klaudia Pianka (KUL, Lublin), Maciej Talewski (KUL, Lublin)
Afiliacja	Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Kontakt	oleg.gorbaniuk@gmail.com
Abstrakt	Celem zrealizowanych badań była odpowiedź na pytanie, jaka jest struktura psycholeksykalna deskryptorów stanów emocjonalnych w języku polskim oraz czy ta struktura jest taka sama w perspektywie samoopisu i postrzeganych stanów emocjonalnych innych osób. Na podstawie analizy leksykonu różnic indywidualnych języka polskiego wyłoniono 574 unikalnych deskryptory stanów psychicznych, wśród których 230 opisywały stany emocjonalne, a zarazem były zrozumiałe dla 90% użytkowników języka polskiego. W badaniach ilościowych wzięło udział 680 osób. Za pomocą współczynników Tuckera oceniono zbieżność struktur czynnikowych dla rozwiązań 1-23 czynnikowych. Maksymalną możliwą do wyłonienia liczbę czynników ustalono za pomocą metody MAP. Analiza ilościowa i interpretacja treści czynników wykazała, że do rozwiązania 13-czynnikowego włącznie struktura leksykalna postrzeganych stanów emocjonalnych i struktura samoopisów jest taka sama. Przedstawione będzie wyjaśnienie psychologiczne uzyskanego wyniku i jego konsekwencje dla psychologii społecznej, psychometrii oraz psychologii różnic indywidualnych.

Sesja C: 5	
Tytuł	<i>Strasz, gniewaj i rządź: Rola emocji negatywnych w kształtowaniu poparcia dla restrykcji i ograniczeń</i>
Autor/Autorzy	Paweł Koniak (UMSC, Lublin), Wojciech Cwalina (UMSC, Lublin)
Afiliacja	Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Kontakt	pawel.koniak@mail.umcs.pl
Abstrakt	Co najmniej od momentu wybuchu pandemii koronawirusa życie publiczne w wielu krajach podlega wpływowi intensywnych emocji. Przykładowo, w roku 2020, kiedy rozwijała się druga fala pandemii COVID-19, a sondaże wskazywały na rosnący strach przed jej skutkami, przez wiele krajów przetoczyły się protesty pełne gniewu antyrządowego lub antysystemowego (ruch <i>Black Lives Matter</i> w USA czy polskie protesty związane z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego w sprawie aborcji). Mieliśmy więc do czynienia z sytuacją, w której występowały dwie emocje negatywne, ale powiązane z różnymi, czasem przeciwstawnymi wzorcami przetwarzania informacji i formowania postaw. Ponadto, emocje te były wzbudzone w sposób naturalny, i pomimo że dotyczyły różnych obiektów, były przeżywane jednocześnie. W takiej rzeczywistości emocjonalnej władze, media, czy różne grupy społeczne podejmowały próby formowania postaw obywateli wobec różnych obiektów (np. regulacji pandemicznych, określonych sposobów postępowania, szczepień, czy kwestii zupełnie niezwiązanych z bieżącą sytuacją). W referacie zaprezentujemy wyniki czterech badań, w których testowaliśmy, w jaki sposób strach i gniew wpływają na formowanie takich postaw i przetwarzanie informacji związanych z obiektami tych postaw. Dwa pierwsze badania dotyczyły wpływu tych emocji na postawy wobec różnych – zarówno akceptowanych, jak i odrzucanych – regulacji i restrykcji pandemicznych. Pierwsze badanie zostało przeprowadzone jesienią 2020 roku, kiedy dominował strach związany z sytuacją społeczno-polityczną (pandemia i protesty) i gniew antyrządowy. Drugie przeprowadzono w lecie 2022 roku, kiedy obiekty emocji się zmieniły, ale obydwie te emocje nadal współwystępowały (np. działania Rosji czy widoczne oznaki zmian klimatycznych były w stanie wywołać zarówno strach, jak i gniew). Wyniki tych badań wykazują, że strach zwiększa poparcie każdego rodzaju propozycji potencjalnie chroniących przed zagrożeniem (nawet jeżeli obiekty wywołujące strach, i te przeciw którym wymierzone są proponowane działania, nie są tymi samymi obiektami). Gniew z kolei nasila podstawową tendencję – zwiększa akceptację propozycji ogólnie ocenianych pozytywnie, ale też zwiększa odrzucanie tych ocenianych negatywnie. Prowadzi to do paradoksalnych sytuacji, w których gniew antyrządowy może skutkować większym poparciem dla propozycji przez ten rząd wysuwanych. Dwa kolejne badania dotyczyły

wpływu gniew i strachu na przetwarzanie informacji zgodnych i niezgodnych z postawą. W pierwszym indukowano badanym strach lub gniew związane ze zmianami klimatu. Następnie prezentowano im argumenty dotyczące budowy elektrowni atomowej – zarówno zgodne z ich postawami, jak i te niezgodne. W drugim indukowano i mierzono strach i gniew związane z aktualną sytuacją. Następnie badani generowali przemyślenia dotyczące jednego z proponowanych obostrzeń pandemicznych (paradygmat *mere thought*). Wyniki obydwu badań wskazują, że gniew zwiększa przywiązanie do początkowej postawy, redukując jednocześnie znaczenie przetwarzanych informacji. Strach z kolei osłabia bezpośredni wpływ tej postawy na postawę końcową. Napędzany strachem wzrost obiektywizm jest jednak dość złudny i pozorny – emocja ta może bowiem prowadzić do innego rodzaju motywowanego przetwarzania informacji. Wyniki tych badań wskazują, jak emocje strachu i gniewu mogą być wykorzystywane w celu formowania i zmiany postaw, nawet w sytuacji kiedy obiekty wywołujące te emocje są zupełnie odmienne od obiektów postaw. Z jednej strony, strach może być wykorzystywany dla promowania postaw nieco bardziej obiektywnych. Jednak jednocześnie motywuje on do faworyzowania propozycji sugerujących obronę przed zagrożeniem. Z drugiej strony, gniew wcale nie prowadzi jedynie do większego oporu wobec władzy, nawet ten stricte antyrządowy. Raczej mobilizuje on ludzi do działania i reagowania bardziej zgodnego z własnymi postawami. Może więc być wykorzystywany do wzmocnienia pożądanego postaw.